

HRF:s åsikt om nya skolmyndigheter

HRF har lämnat remissvar på förslaget att minska antalet skolmyndigheter och slå ihop dem till tre nya myndigheter: Skolinspektionen, Skolverket och Myndigheten för specialpedagogik.

HRF är positivt till att antalet skolmyndigheter minskar och utredningens förslag stämmer till delar väl överens med HRF:s förslag till ny skolorganisation för döva och hörselskadade elever. Men HRF anser att förslaget till instruktion för den nya myndigheten för specialpedagogik i sin nuvarande formulering är otydlig på många punkter och att det därför behöver skrivas om eller kompletteras.

HRF anser att skolverksamheten för döva och hörselskadade bör skrivas in i förordningen för den nya myndigheten liksom uppdraget att skapa regionala resurscentrum för döva och hörselskadade.

Utredningen framhåller att staten bör ta ett ökat ansvar för information, råd och stöd till enskilda och vårdnadshavare när det gäller skolfrågor. HRF tycker att det är glädjande att detta har uppmärksamats, men anser att detta borde skrivas in i myndighetens instruktion.

Myndigheten bör också ges i uppdrag att stimulera utvecklingen av regionala hörselklasskolor och hörselspår. HRF saknar även skrivningar om teckenspråksutbildning för föräldrar, TUFF.

Huvudkontoret för Myndigheten för specialpedagogik bör förläggas till Örebro och inte till Härnösand som utredaren föreslår och namnet bör vara Specialpedagogiska Skolmyndigheten, anser HRF.

Utredningen Ökad likvärdighet för elever med funktionshinder lämnade i sitt slutbetänkande i december förslag som väl stämmer överens med HRF:s förslag till ny skolorganisation. Den utredningens förslag föreslås träda i kraft 1 juli 2009. HRF:s åsikt är att flera av dessa förslag kan föras in i den nya myndighetens uppdrag redan när den nya organisationen införs 1 juli 2008, till exempel uppdraget att skapa regionala resurscentrum för hörselskadade och döva elever.

Remissvar finns att läsa på nätet

De svar HRF lämnar på remisser finns numera att läsa i sin helhet på HRF:s webbplats. Den som är intresserad kan gå in på www.hrf.se, under fliken intressepolitik finns rubriken remisser och skrivelser.

Premiär för Stora Hörselpriset

HRF:s Hörselforskningsfond kommer i samband med forskningskonferensen att dela ut Stora Hörselpriset på hela 100 000 kronor. Det är första gången priset delas ut. Pristagaren ska vara en svensk forskare som har gjort ett betydande forskningsarbete inom hörselområdet, som direkt eller på sikt kan anses ha stor positiv inverkan på hörselskadades vardag. Jury är Hörselforskningsfondens styrelse.

Hörsellinjen får egen logotyp

Hörsellinjen, HRF:s informationsservice, för alla som har frågor om hörsel och hörselskador, får nu en egen logotyp – ett frågetecken format som ett öra. Den nya symbolen lanseras under en kort annonskampanj, under vecka 7 och 8, i Stockholm, Göteborg och Malmö samt i Metro och på webben (www.msn.se).

Hittills har Hörsellinjen svarat på frågor från över 10 000 personer, ungefär lika många män som kvinnor. Över 60 procent är under 65 år. Närmare 80 procent är inte medlemmar i HRF. Detta innebär att Hörsellinjen har gjort det möjligt för HRF att nå nya grupper av hörselskadade, som inte tidigare haft kontakt med HRF eller hörselvården. Frågor till Hörsellinjen kan ställas på telefon 0771-888 000, vardagar 9-15, eller e-post horsellinjen@hrf.se.

ledaren

Jan-Peter Strömgren
FÖRBUNDSORDFÖRANDE

Det går för långsamt!

SOM SÄKERT MÅNGA HAR LÄST OM de senaste åren har regering och riksdag i stor enighet beslutat om en handikapplan som bland annat skulle leda fram till att enkelt avhjälpbara hinder skulle åtgärdas, men också stimulera samhället till att bli mer tillgängligt för personer med funktionsnedsättning.

Regeringen, Handisam och sektorsmyndigheterna som har ansvar för genomförandet av handlingsplanen har nu haft många år på sig att skapa förändringen. De rapporterar alla om de positiva saker som har hänt samtidigt som de medger att alldeles för lite har gjorts. Vad det konkret innebär är ständigt svårt att värdera men en enig handikapprörelse tycker att ytterst lite – om ens något – av betydelse har hänt för att skapa förändringen.

För hörselskadade innebär en generellt bättre tillgänglighet att teleslingor och andra liknande utrustningar behöver installeras och förbättringar av ljudmiljön vidtas. Ett enkelt sätt att kontrollera om något hänt är att fråga de leverantörer av dessa installationer som finns eller de som kan bistå som tillgänglighetskonsulter för bättre miljö för hörselskadade.

Utän några krav på vetenskaplighet har jag ägnat mig åt att just fråga en del av dessa aktörer och till min förvåning säger de samfällt att de inte har upplevt någon ökad efterfrågan på deras tjänster. För mig är det en klar indikation på att ingenting har hänt och sannolikt inte kommer att hända om ingen radikal förändring sker, exempelvis en ny diskrimineringslag som gör klart att bristande tillgänglighet inte är godtagbart.

Jag deltog i mötet med regeringens Handikappdelegation i mitten på januari. Regeringens rapporter om läget för handikapplanen och tillgänglighetsarbetet kopplat till plan och bygglagen visade också att alltför lite händer. Regeringen är inte heller beredd att ta tydlig ställning till om bristande tillgänglighet är diskriminering. Vi vet att de länder som har någon form av diskrimineringslag också har fått fart på tillgänglighetsarbetet i samhället.

Nu får inte regering och riksdag tveka längre utan skyndsamt besluta om en lag som säger att bristande tillgänglighet för personer med funktionsnedsättningar är diskrimineringsgrundande.

